

SWEDISH A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
SUECO A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)
Mardi 21 mai 2002 (après-midi)
Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

Välj del A eller del B.

DEL A

Analysera och jämför följande två texter:

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema(n). Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten.

Text 1 (a)

- Dufnäs järnvägsstation består av ett rött stationshus med vita knutar, ett dass som det står Män och Qvinnor på, två semaforer, två växelspår, ett godsmagasin, en stensatt perrong och en jordkällare. Stationsinspektoren Ericsson bor sedan tjugo år i stationshusets övervåning tillsammans med sin strumasjuka hustru. Gossen Pu som just fyllt åtta år har
- 5 sin mors och mormors tillstånd att vistas på stationsområdet. Farbror Ericsson är inte tillfrågad men behandlar sin unge besökare med tankspridd vänlighet. Hans expedition doftar inbiten piprök och möjlig korkmatta. Sömniga flugor surrar i fönstren, då och då knackar telegrafan och släpper ifrån sig ett smalt pappersband med punkter och streck.
- 10 Farbror Ericsson sitter lutad över sitt stora arbetsbord och skriver i en avlång bok med svarta pärmar. Därefter sorterar han fraktsedlar. Då och då knackar någon på luckan till väntsalen och köper biljett till Repbäcken, Insjön, Larsboda eller Gustafs. Stillheten är som evigheten och säkert lika värdig.
- Pu klättrar upp på en av de höga trebenta pallarna vid telegrafan.
- Far kommer med fyratåget.
- 15 – Jaså, du.
- Jag ska möta honom.
- Det blir en lång tankepaus. Farbror Ericsson tänder sin tynande pipa. En fluga surrar döende i fönstrets solskott. Den feta, spräckliga katten reser sig och sträcker på frambenen, spinner. ... På det bortre stickspåret sover ett litet växellokomotiv, som är kopplat till
- 20 några timmervagnar.

Ur *Söndagsbarn* (1993), en minnesbok av Ingmar Bergman, f 1918

Text 1 (b)

blommorna sover i fönstret och lampan stirrar ljus
och fönstret stirrar tanklöst ut i mörkret utanför
tavlorna visar själlöst sitt anförtrodda innehåll
och flugorna står stilla på väggarna och tänker

5 blommorna lutar sig mot natten och lampan spinner ljus
i hörnet spinner katten yllegarn att sova med
på spisen snarkar kaffepannan då och då med välbehag
och barnen leker tyst med ord på golvet

10 det vita dukade bordet väntar på någon
vars steg aldrig kommer uppför trappan

ett tåg som genomborrar tystnaden i fjärran
avslöjar inte tingens hemlighet
men ödet räknar klockans slag med decimaler

En dikt av Gunnar Ekelöf (1907-68) ur samlingen *Sent på jorden* 1932

DEL B

Analysera och jämför följande två texter:

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema(n). Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten.

Text 2 (a)

När jag var ung tyckte jag att diktarnas liv var intressantare än deras diktning. Jag var villig att byta ut Tegnér's och Fröding's lyrik mot deras kärlekshistorier och deras moraliska och konstnärliga utveckling. Jag tänkte mig att en redogörelse för mitt eget elände – jag var ofta desperat – skulle vara det enda jag kunde bjuda framtidens människor.

5 Sådan eggelse inför skapande människors liv tror jag många känner. Konstnärerna har en ställföreträdande uppgift. De är offentliga personer, vilkas kroppars och själars intimaste hemligheter ställs ut, och det hjälper dem, som tvingas leva med kläderna på.

10 Men det är för diktens skull diktaren främst förtjänar uppmärksamhet. Människan är det märkligaste av allt och näst därefter kommer det språk hon skapat. Då måste de människor vara av speciellt intresse som man kan komma närmast.

En diktare kan ringas in som var och en annan med hjälp av brev, kontrakt, dagböcker, vänners vittnesbörd. Är lyckan god kan man följa hans liv dag för dag.

15 Men därtill finns detta unika – hans diktning. Diktverken bjuder speglingar av ett inre som man inte kommer åt hos vanligt folk och knappast ens hos de människor man känner bäst.

Studiet av diktarna ger en underbar väg in mot människan.

Ur *Om konsten att läsa och skriva* (1985), en essäsamling av Olof Lagercrantz, f 1911

Text 2 (b)

Om jag såg på det jag skrivit urskilde jag ett mönster. Det hade rört sig om frihet. Först hade det varit hur jag som ung hade försökt komma loss. Jag bar fortfarande märken av fäktandet. Det jag skrivit om statarna, om ungdomarna, åldringarna, zigenarna hade handlat om friheten. Jag visste att de få yttre mål som uppnåtts kunde smulas sönder under
5 en natt. Men känslan av frihet i människornas bröst skulle kanske stanna och den skulle födas på nytt av varje ny generation? Vad var frihet? Frihet var att vara fri. Fria var till slut bara de döda, om ens de, eftersom de hade eftervärldens dom över sig.

.....
Tidvis hade jag fattat friheten bara som en längtan, jag hade inte vetat riktigt till vad. För att nå målet hade jag inte funnit annat än berättandet. Jag hade försökt göra mig fri genom
10 att berätta. Som ung hade jag upplevt en känsla av frihet när jag en lördagskväll efter arbetets slut stått utanför stugväggen böjd över handfatet med vatten och med en tvålbit glittrande i gräset. Det var för att jag efteråt skulle skynda till en plats där jag kunde få vara i fred och läsa en bok. Boken innehöll för mig den största frihet som fanns, där var utrymmet gränslöst. I boken hade jag kunnat förflytta mig vart jag ville. Det var därför jag
15 själv börjat skriva böcker.

Ur *Frihet* (1985), en memoarbok av Ivar Lo-Johansson (1901-90)